

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren har til støtte for sine påstande gjort fem anbringender gældende.

Med det første anbringende gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 63, stk. 2, og artikel 75 og 76 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 (herefter »varemærkeforordningen«) og retten til at blive hørt, idet appelkammeret ikke opfordrede parterne til at fremkomme med deres bemærkninger til appelkammerets hensigt om at udbytte den relevante registrering, der var påberåbt til støtte for indsigelsen, med en anden.

Med det andet anbringende gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter varemærkeforordningens artikel 41, sammenholdt med gennemførelsesforordningens regel 15, stk. 2, litra f), idet appelkammeret tog hensyn til varer, der ikke på behørig vis var identificerede i indsigelsesskrivelsen og indenfor tidsfristen for at rejse indsigelse.

Med det tredje anbringende gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter varemærkeforordningens artikel 42, stk. 2, artikel 42, stk. 3, og artikel 15, idet appelkammeret ikke på behørig vis vurderede omfanget af de registrerede varer i forhold til det bevis for brug, der var indgivet.

Med det fjerde anbringende gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter varemærkeforordningens artikel 76, sammenholdt med gennemførelsesforordningens regel 50, stk. 1, og regel 19, stk. 1 og 3, idet appelkammeret fejlagtigt tog hensyn til, at det ældre varemærke havde en høj grad af særpræg.

Endelig gør sagsøgeren med det femte anbringende gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b), idet appelkammeret forkert antog, at der var en høj grad af lighed mellem varerne. Med hensyn til ligheden mellem tegnene undlod appelkammeret at lægge til grund, at tegnene ikke ligner hinanden eller at de kun ligner hinanden i svag grad, på grund af den ensartede karakter af »BELLRAM« i det spanske sprog. Tegnene »BELLRAM« og »RAM« kan ikke forveksles med hinanden, fordi varerne kun ligner hinanden i svag grad og tegnene ikke ligner hinanden eller kun ligner hinanden i svag grad.

Sag anlagt den 3. maj 2011 — Sigma Alimentos Exterior mod Kommissionen

(Sag T-239/11)

(2011/C 204/47)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Sigma Alimentos Exterior, SL (Madrid, Spanien) (ved abogado M. Ferre Navarrete)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Den anfægtede afgørelses artikel 1, stk. 1, annulleres, for så vidt som den erklærer, at artikel 12, stk. 5, i den konsoli-

derede affattelse af den spanske selskabsskattelov (Ley del Impuesto sobre Sociedades, (TRLIS) indeholder elementer af statsstøtte.

- Subsidiært, den anfægtede afgørelses artikel 1, stk. 1, annulleres, for så vidt som den erklærer, at artikel 12, stk. 5, i TRLIS indeholder elementer af statsstøtte, når den anvendes på erhvervelse af kapitalandele, som forudsætter kontrol-overtagelse.
- Mere subsidiært, den anfægtede beslutnings artikel 4 annulleres, for så vidt som den kræver, at transaktioner, der er foretaget inden den endelige beslutning, der er genstand for søgsmålet, blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, tilbagesøges.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren i den foreliggende sag erhvervede kapitalandele i selskaber, der har forretningssæde i USA og i Peru, i regnskabsårene 2008 til 2010 ved afskrivning af den finansielle goodwill, som var et resultat af erhvervelsen af aktiemajoriteterne i nævnte virksomheder i henhold til artikel 12, stk. 5, i TRLIS.

Den 12. januar 2011 vedtog Kommissionen den anfægtede afgørelse K(2010) 9566 endelig vedrørende skattemæssig afskrivning af finansiell goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder — C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07). Som følge af denne afgørelse indledte den spanske skatteforvaltning kontrolprocedurer med henblik på at korrigere de af sagsøgeren foretagne afskrivninger.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren fremsat to anbringender.

- 1) Første anbringende vedrørende den manglende opfyldelse af betingelserne for at kunne anse foranstaltningen for statsstøtte.
  - Sagsøgeren har i den forbindelse erklæret, at den grundlæggende årsag til, at skattelovgivningen i den foreliggende sag ikke kan anses for statsstøtte, ligger i den manglende selektive karakter af den omhandlede foranstaltning. Kommissionen har fejlagtigt antaget, at der faktisk er tale om selektivitet på grundlag af en begunstigelse af erhvervelse af kapitalandele i nationale virksomheder og på grundlag af kravet om en besiddelse på mindst 5 %. Ifølge sagsøgeren når Kommissionen denne konklusion ved at se bort fra en analyse af typologien og de aktivitetssektorer, hvori de virksomheder, som har anvendt nævnte ordning, opererer.
- 2) Andet anbringende vedrørende den manglende begrundelse for afgørelsen.
  - Sagsøgeren er af den opfattelse, at begrundelsen for, at Kommissionen finder, at der ikke er eksplicitte juridiske hindringer for erhvervelse af kapitalandele i virksomheder i USA og i Peru, i enhver henseende er utilstrækkelig.